

N:o 48.

Af herr **Filip Boström**, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition
med förslag till lag för Sveriges riksbank.

Med anledning af Kongl. Maj:ts proposition n:o 10, deri till Riksdagens pröfning öfverlemnats förslag till lag för Sveriges riksbank, får jag härmed vördsammast hemställa, att Riksdagen, derest berörda lagförslag finnes böra i hufvudsakliga delar antagas, måtte deri besluta följande ändringar, nemligen:

att det belopp, hvartill riksbanken under de i 7 § af Kongl. Maj:ts förslag angifna vilkor må berättigas att utgifva sedlar utöfver hvad enligt 6 § är medgifvet, bestämmes till *ett hundra millioner* kronor;

att den i 8 § af Kongl. Maj:ts förslag för visst fall stadgade ökning af riksbankens metalliska kassa bestämmes till *minst trettio procent* af det belopp, hvarmed de på grund af 7 § utgifna sedlar öfverskjuta sextio millioner kronor;

att riksbanken må ega att äfven genom annat aftal än köp öfvertaga svenska eller utländska statspapper äfvensom att förmedla köp och försäljning af obligationer;

att så kallade afbetalningslån må kunna utlemnas till sammanlagdt belopp af tolf millioner kronor samt att äfven i öfrigt utlåning må kunna ske mot namnsäkerhet;

att riksbanken må ega att i förvar mottaga gods under försegling;

att riksbanken må ega att å sitt sedeltryckeri idka tryckerirörelse äfvensom att vid sitt pappersbruk bedrifva papperstillverkning;

att riksbankens behållning i utländska statspapper må kunna vid behof afyttras till förstärkning af bankens kassatillgångar;

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 1 Saml. 2 Afd. 1 Band. 19 Häft. (N:o 48.)

att bestämmelserna angående behörighet att vara fullmäktig i riksbanken må affattas i öfverensstämmelse med det af innevarande Riksdag antagna stadgande angående behörighet för utöfvande af riksdagsmannabefattning; med det tillägg likväl, att fullmäktigskap i riksbanken ej må förenas med ledamotskap i annan bank än sparbank eller postsparbank;

att tystlåtenhet med afseende å de i 41 § af Kongl. Maj:ts förslag angifna omständigheter må åläggas, utom de i nämnda § upptagna personer, jemväl dem, som vid granskning af riksbankens styrelse och förvaltning biträda Riksdagens revisorer;

samt att räntan å kassakreditiv, som enskild bank på grund af stadgandet i 45 § 2 punkten i förslaget kan komma att hos riksbanken begagna, skall sättas två procent lägre än gällande tre månaders vexeldiskonto, dock ej under två för hundra om året.

Om remiss till särskilda utskottet anhålles.

Stockholm den 2 april 1897.

F. A. Boström.